

Sygn. akt VII K 350/14

RKS (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w L. w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

przy udziale oskarżyciela publicznego – M. S. – mł. eksperta służby celnej Urzędu Celnego w W.

po rozpoznaniu w dniach: 25.09.2014 r., 30.10.2014 r., 26.11.2014 r. i 10.12.2014 r.

sprawy **S. S. (1)**

urodz. (...) w C.

syna S. i J. z d. S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12 września 2013 roku przechowywał w pomieszczeniach mieszkalnych i gospodarczych mieszczących się we Wleniu przy ulicy (...) wyroby akcyzowe w postaci 18,5 kg tytoniu do palenia oraz 7 700 szt papierosów różnych marek, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks przez co narażony został na uszczuplenie podatku akcyzowy w kwocie 17.271,00 złotych

tj. o czyn z art. 65 § 3 kks

II. w tym samym dniu, w tej samej miejscowości i tych samych pomieszczeniach przechowywał wyroby akcyzowe nieoznaczonych znakami akcyzy w postaci 3 100 szt papierosów różnych marek, nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy (oznaczonych białoruskimi znakami akcyzy), stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks i 86 kks, przez co narażona została na uszczuplenie należność celna w łącznej kwocie 95,00 zł i podatek akcyzowy w łącznej kwocie 2 175,00 złotych

tj. o czyn z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

I. oskarżonego S. S. (1) (S.) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka dzienna stanowi równowartość kwoty 60 (sześćdziesięciu) złotych;

II. oskarżonego S. S. (1) (S.) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks i art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę 3600 (trzech tysięcy sześciuset) złotych grzywny;

III. na podstawie art. 29 pkt 1 kks i art. 49 § 3 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w pkt 2-9 wykazu nr I/70/13 i zarządza ich zniszczenie;

IV. na podstawie art. 29 pkt 2 kks w zw. z art. 31 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w pkt 10-11 wykazu nr I/70/13 i zarządza ich zniszczenie;

V. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 91,47 złotych i na podstawie art. 17 ust 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od opłaty.

Sygn. akt VII K 350/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. S. (1) zamieszkuje wraz z byłą żoną oraz dziećmi weW. przy ul. (...).

W dniu 12 września 2013r. S. S. (1) przechowywał, przywiezione z zagranicy, w pomieszczeniach mieszkalnych oraz gospodarczych 18,5 kg tytoniu do palenia i 7700 sztuk papierosów różnych marek narażając w ten sposób na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 17.271,00 złotych. Przechowywał także przywiezione z zagranicy bez przedstawiania do kontroli urzędowi celnemu 3100 sztuk papierosów różnych marek nieoznaczonych polskimi, lecz białoruskimi znakami akcyzy, przez co narażony został na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie 2175 złotych oraz należność celna w kwocie 95,00 złotych.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1) –k. 73, częściowo z k. 109v., zeznania świadka J. G. -k. 5-6, częściowo z k. 141verte-142, zeznania świadka S. S. (4)-k. 21-22, częściowo z k. 141-141 verte, zeznania świadka K. O. –k. 17-18, 24, 140 verte-141, zeznania świadka G. S. -k. 14-15, częściowo z k. 121 verte-122, protokół przeszukania –k. 8-9,, spis i opis rzeczy –k. 10-12)

Wymienione powyżej wyroby akcyzowe (obok spirytusu) zostały znalezione i zabezpieczone w wyniku przeprowadzonego w dniu 12 września 2013r. przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. przeszukania.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1) –k. 73, 109v., notatka urzędowa –k. 3, protokół przeszukania –k. 8-9,, spis i opis rzeczy –k. 10-12, wykaz kosztów –k. 45)

S. S. (1) ma obecnie 43 lata. Z zawodu młynarz oraz kierowca pomaga byłej żonie w prowadzeniu firmy handlowo – usługowej (...) z.s. w R. uzyskując miesięcznie dochód w wysokości ok. 1300 zł netto. Posiada sześcioro dzieci, z których czworo pozostaje na jego utrzymaniu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1) –k. 72, 109)

S. S. (1) był uprzednio karany sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 5 czerwca 2007r. (sygn. akt II K 243/07) skazany został za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności. Dalej, wyrokiem tego Sądu Rejonowego z dnia 28 kwietnia 2010r. (sygn. akt II K 497/09) skazany został za przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., art. 157 § 1 k.k. i art. 200 § 1 k.k. na karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Opuścił zakład karny w listopadzie 2012r. Następnie prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w L. z daty 20 grudnia 2013r. (sygn. akt VII K 776/13) skazany został za czyn z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26.10.1986r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi na karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równoważną kwocie 25 zł.

(dowód: dane o karalności – k. 90-92, 117-119, odpis wyroku – k. 120)

W toku postępowania przygotowawczego S. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W odniesieniu do znalezionych papierosów i tytoniu wyjaśnił, że posiadał wskazane ilości celem ich sprzedaży wobec braku zatrudnienia po opuszczeniu zakładu karnego. W toku kolejnego przesłuchania złożył wniosek o dobrowolne poddanie

się odpowiedzialności, lecz wobec niedochowania wymogów formalnych w późniejszym czasie (nieuiszczenia w nakreślonych terminie kwoty grzywny i kosztów postępowania) wniosek ten nie został skierowany do Sądu.

W toku rozprawy głównej podtrzymując wcześniejsze wyjaśnienia podniósł, że nie rozumie sposobu wyliczenia kwot podatku, jakie zawarte zostały w zarzutach. Stwierdził ponadto, że tytoniem oraz papierosami nie handlował, tylko posiadał powyższe wyroby dla siebie. Nabył je na Ukrainie w 2012r. i wwiózł na teren kraju nie będąc kontrolowanym.

Sąd zważył, co następuje:

Wnikliwa analiza wyjaśnień S. S. (1) oraz weryfikacja ich treści w oparciu o ujawnione w toku rozprawy głównej pozostałe dowody zasadnymi czyni stawiane oskarżonemu zarzuty.

Zasadniczo oskarżony nie kwestionował ilości znalezionych w zajmowanych przez niego pomieszczeniach mieszkalnych i gospodarczych tytoniu i papierosów, jak i tego, że pozbawione one były ważnych znaków akcyzy, a także wwozu na teren kraju wyrobów tytoniowych z zagranicy. Zmienna jest linia obrony dotycząca przeznaczenia tychże wyrobów akcyzowych, bowiem początkowo oskarżony sam twierdził, że przechowywał je celem sprzedaży, a w toku rozprawy zapewniał, że przeznaczył je dla siebie. Rozbieżność powyższa, jaka pojawiła się w wyjaśnieniach pozostaje bez istotnego znaczenia orzeczniczego w sprawie, bowiem oskarżonemu postawione zostały zarzuty przechowywania, a nie sprzedaży przedmiotowych wyrobów. Dla wyczerpania ustawowych znamion paserstwa skarbowego nie jest koniecznym ustalenie działania sprawcy celem wprowadzenia do obrotu, ale wystarczy udowodnienie przechowywania wyrobów celem ich użycia nawet jedynie dla konsumpcji własnej.

(tak Tomasz Grzegorzczak, Komentarz do Kodeksu karnego skarbowego, LEX 2009)

Miał Sąd na uwadze powyższą okoliczność przy ocenie zeznań świadków: K. O., G. S., S. S. (4) oraz J. G.. O ile zeznania wymienionych osób z toku dochodzenia jednoznacznie wskazywały do uzyskiwane odpłatnie od oskarżonego wyroby tytoniowe, o tyle wersje tych osób przedstawione w toku rozprawy są pozbawione kategorię twierdzeń w tym przedmiocie. Świadczenie przed Sądem albo zmieniali swe zeznania przecząc, by kiedykolwiek wyroby tytoniowe od oskarżonego otrzymywali, albo twierdząc, że wprawdzie uzyskiwali, lecz nieodpłatnie. Zeznaniami z toku rozprawy w tej części Sąd wiary odmówił oceniając, że świadkowie z perspektywy czasu chcąc zachować lojalną postawę wobec znanego im osobiście oskarżonego, nie chcą składać zeznań obciążających. Tym niemniej relacje wyszczególnionych osób dostarczają dowodów na powtarzające się w zeznaniach twierdzenia odnośnie wiedzy o posiadaniu przez oskarżonego w miejscu swego zamieszkania papierosów i tytoniu. Już zeznania w tym zakresie powiązane z wyjaśnieniami oskarżonego z toku rozprawy, kiedy to nie przeczył posiadaniu takich wyrobów, które sam z pominięciem kontroli celnej przywiózł z zagranicy dowodzą ich przechowywania w rozumieniu art. 65 § 3 i 4 k.k.s. Zeznania z toku dochodzenia dowodzą ponad powyższe ustalenia, że oskarżony dostarczał wyrobów tytoniowych innym osobom.

Zeznaniami z etapu postępowania przygotowawczego oraz z toku rozprawy - w niezmiennych ich części - jako korespondującym ze sobą Sąd dał wiarę w całości. Za wiarygodne Sąd uznał wszystkie ujawnione w toku rozprawy dokumenty, których treść w ogóle nie była kwestionowana.

Zastrzeżenia, wątpliwości oskarżonego co do sposobu wyliczenia narażonych na uszczuplenie należności podatkowych i celnych są chybione o tyle, że oskarżyciel publiczny wyliczeń tych dokonał prawidłowo. Wyliczenia w tym zakresie znajdujące się na k. 40, 41 i 42 akt sprawy poczynione zostały w oparciu o obowiązujący art. 31 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny znajdujący zastosowanie w sytuacji, gdy określenie wartości podatku na podstawie cen rynkowych danego produktu nie jest możliwe.

Skoro S. S. (1) wskazane ilości papierosów i tytoniu bez akcyzy przywiózł do Polski to naruszył dyspozycję art. 63 k.k.s., a nadto przywożąc tego rodzaju towar z zagranicy bez przedstawiania do kontroli organowi celnemu naruszył przepis art. 86 k.k.s.

Tym samym S. S. (1), przechowując w dacie 12 września 2013r., a więc w dniu przeszukania dokonanego przez funkcjonariuszy Policji, tytoń do palenia w ilości 18,5 kg oraz 7700 sztuk papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy narażając na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 17271,00 zł dopuścił się przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 k.k.s., zaś przechowując w tych samych warunkach 3100 sztuk papierosów oznaczonych białoruskimi znakami akcyzy wwiezionymi na teren RP bez kontroli celnej i narażając na uszczuplenie należność celną w kwocie 95 zł i podatek akcyzowy w kwocie 2175,00 zł popełnił wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 k.k.s. i art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Stopień społecznej szkodliwości obu czynów, o jakim mowa w art. 53 § 7 k.k.s., jest znaczny. Przechowując tytoń i papierosy w takich ilościach, uprzednio przywiezione z zagranicy oskarżony miał świadomość ich pochodzenia, działał w zamiarze bezpośrednim osiągnięcia w ten sposób korzyści co najmniej osobistych – konsumpcyjnych, ale także, co wynika z zeznań świadków złożonych na etapie dochodzenia, sprzedaży.

Za okoliczności obciążające wymiar kar Sąd przyjął uprzednią karalność, oraz ilości przechowywanych wyrobów tytoniowych. Za łagodzącą zasadniczo przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności oraz dyrektywy wymiaru kary z art. 12 § 1 i 2 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k.s. Sąd za przestępstwo skarbowe orzekł karę 100 stawek dziennych grzywny, zaś za wykroczenie skarbowe karę grzywny w kwocie 3600 zł. Dolegliwość kar jest adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynów. Czyn z art. 65 § 3 k.k.s. jest zagrożony grzywną do 720 stawek dziennych, zaś czyn z art. 91 § 4 k.k.s. (stanowiący podstawę orzeczenia o karze) - grzywną do dwudziestokrotności minimalnego wynagrodzenia.

Z powyższych względów wymierzone S. S. (1) kary nie mogą uchodzić za surowe, zwłaszcza w odniesieniu do uprzedniej karalności, która pokazuje, że poprzednie postępowania karne dla wdrażania oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego okazały się zupełnie nieskuteczne. Orzekanie sankcji w niższych wymiarach byłoby nieuzasadnionym premiowaniem sprawcy, który notorycznie wchodzi w konflikt z prawem. Przedmiotowe rozstrzygnięcie o karze zabezpiecza przed nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi wprowadzonymi bez ich oznaczenia znakami akcyzy oraz chroni należycie normy prawa podatkowego przed ich naruszeniem.

Sąd uznał, że kary w powyższych rozmiarach spełnią względem oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz stanowią zasłużoną dolegliwość. Należy wskazać przy tym, że na kary finansowe w takiej wysokości (po ich zsumowaniu) oskarżony sam wyrażał zgodę na końcowym etapie dochodzenia.

Wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny orzeczonej za przestępstwo skarbowe Sąd określił w oparciu o art. 23 § 3 k.k.s. na kwotę 60 zł.

Zobligowany Sąd był orzec przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych dla potrzeb postępowania tytoniu oraz papierosów, co uczynił stosując odpowiednio art. 29 pkt 1 k.k.s. i art. 49 § 3 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s. oraz na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 31 § 5 k.k.s. określając sposób wykonania przepadku na zniszczenie.

Na podstawie reguły procesowej wyrażonej w art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 91,47 złotych i na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od opłaty uwzględniając konieczność regulowania zaległości i orzeczonych grzywnien oraz wysokość deklarowanego miesięcznego dochodu.